Ч. 112. Неділя 2 червня (20 мая) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна.— З парляментарних комісий.— Францня а Марокко.

В палаті послів раджено вчера дальше над службовою праґматикою урядників. Промовляли оба ґенеральні бесідники, а то пп. Стеслович „за“ і Гок „против“. По їх промовах палата ухвалила перейти до подрібної дискусиї над предложенем. Промовляли пп. Смеркль і Вабер. Дискусию перервано. Відтак ухвалено наглячість внесень о реформі податку домово-чиншевого, а само внесене відослано до комісиї податкової.

Слідуюче засідане відбуде ся в понеділок дня 3 червня з тим самим дневним порядком.

Буджетова комісия радила дальше над буджетовою провізориєю. П. Сілінґер жалував ся на упосліджене Морави і критикував обструкцию послів альпейских країв против водних шляхів.

Мін. скарбу Залеский заявив, що апробуючи предложене референта, щоби в рамах буджетової провізориї доконати підвисшеня додатків до горівчаного і особисто-доходового податку, не уважає однак дороги, вказаної референтом, слушною, бо податків не можна вводити дорогою короткою, обмеженого реченця. Що до т. зв. малого пляну фінансового, то не розходить ся о якісь противеньства межи малими а великими фінансовими плянами в тім дусї, що оден плян буде полагоджений, а другий ні. Коли неможливо полагодити нині всїх правительственних предложень, то належить поступати постепенно і полагодити найконечнїйші предложеня. Найконечнїйшим є полагоджене службової праґматики, яка вимагає 30 міліонів. Щоби праґматика могла війти як найскорше, вже в 1913 р. в житє, треба наперед ухвалити для неї покритє.

З черги обговорював міністер Залеский санацию краєвих фінансів.

Войскова комісия радила дальше над войсковим предложенем. Міністер краєвої оборони ґен. Ґеорґі пояснив приготовлювану новелю до войскового закона в справі заосмотреня тих, котрі підчас войскової служби улягли нещасливому випадкови, евентуально їх родичів. Міністер заявив, що більша часть тої новелї, яка обнимає загалом 10 параґрафів, є вже в порозуміню з інтересованими міністерствами полагоджена і вже в найблизшім часї зможе предложити ту новелю палатї послів.

В шкільній комісиї переведено голосоване над поставленими внесенями. Внесене посла др. Ст. Смаль-Стоцкого, щоби поставлені внесеня передати окремій підкомісиї, перепало. Опісля приступлено до голосованя над внесенем пос. Вастияна про зрівнане становища народних учителів з державними урядниками трех найнизших кляс; се внесене принято 21 голосами против 11-ох. Принято також додаткове внесене пос. Ґлекля в справі зачисленя учителів до кляс платень після шемату і внесене пос. Іра, аби держава причинила ся в половині до коштів краєвого шкільництва. Внесене пос. Гальбана, щоби вибрати субкомітет, який мав порозуміти ся з фінансовою комісиєю в справі уреґульованя учительскої платнї, принято і виделеґовано до того комітету м. н. послів Гальбана і Колесу. Внесене пос. Гальбана що до порозуміня з горівчаним субкомітетом скарбової комісиї відкинено.

З черги приступлено до голосованя над внесенем пос. Томашка, в якім висловляє ся жаль міністрови просьвіти за неприхильне учительству становище міністерства просьвіти в справі учительскої платні. Внесене ухвалено 14 голосами против 12. „За“ голосували социяльні демократи, німецкі националі Каспер, Кріцнер, Ліпка і Ведра, Чехи Масарик і Конечни, всенїмець Іро і вільнодумний посол Ценкер; против голосували Поляки, християньскі суспільники, Словінець Верстовшек та частина німецких националів; не голосували Русини, Чехи і німецкий поступовець Бахман.

Франция сподївала ся, що коли здобуде протекторат над Марокком, марокканьска квестия буде вже рішена і Марокко остане французскою посїлостию. Деякі сумнївали ся про

Щасте.

(Оповідане — Ант. Чехова).

(Конець).

Дїд з погордою засьміяв ся і сїв на землю. Об'їздчик слухав з увагою і згоджував ся, але по виразї его фіґури і по мовчаню видко було, що все, що розказував ему дїд, було не нове для него, що се він давно вже передумав і знав далеко більше від того, ніж було відомо дїдови.

— На свому віку я, признатись, разів десять шукав щастя — сказав дїд, збентежено чухаючись. — На правдивих місцях шукав, знати, попадав все на зашептані клади. І батько мій шукав, і брат шукав — нічо не знаходили, так і вмерли без щастя. Братови мому Ількови, царство ему небесне, один монах признав ся, що в Таганрозї, в кріпости, в однім місци під трома камінями клад, і що клад сей зашептаний, а в ті часи — було се, памятаю, в трицять осьмім роцї — в Матвійовім курганї Вірменин жив, талїсмани продавав. Купив Ілько талїсман, взяв двох хлопців з собою і пішов до Таганрога. Тільки, брате, підходить він до місця в кріпости, а біля самого місця салдат з рушницею стоїть.

В тихім повітрі, розсипаючись по степу, проніс ся звук. Щось здалеку грізно ахнуло, вдарилось об камінь і побігло по степу, вимовляючи: „тах! тах! тах! тах!“ Коли звук замер, дїд питаючись, подивив ся на байдужо, нерухомо стоячого Пантелеміна.

— Се в шахтах бадя зірвалась — сказав молодий подумавш.

Вже свитало. Молочна дорога блїдла і мало-по-малу таяла як снїг, гублячи свої обриски Небо ставало хмурим і мутним, коли не розбереш, чисте оно, чи покрите геть хмарами і тільки по ясній, блискучій полосї на сходї і по де-не-де вісогавших ся зорях зрозумієш, в чім дїло.

Перший ранїшний вітрець без шелесту, поволи хитаючи молочием і бурими стебелинами торішного буряну, пробіг здовж дороги.

Об'їздчик прокинув ся від думок і стрепенув головою. Обома руками він потряс сїдло, попробував підпругу і якби не зважуючись сїсти на коняку, знову попав в задуму.

— Еге, — сказав він: — близько локоть та не вкусиш... Є щасте, та нема розуму шукати его.

І він повернув ся лицем до пастухів. Суворе лице его було сумне і насьмішкувате, як в розчарованого.

— Не так, і вмреш, не зобачивши щастя, яке оно таке є... — сказав він, підоймаючи ліву ногу в стремено. — Хто молодший, може, і діждеть ся, а нам вже й думати пора кинути.

Погладжуючи свої довгі, покриті росою вуси, він тяжко помостив ся на коняцї і з таким видом, немов забув щось чи не доказав, прищурив очи в далї. В синьоватій далї, де останний видимий горбок зливав ся з туманом, нїщо не ворушилось; вартові і могильні кургани, котрі то там, то там висились над овидом і безграничним степом, позирали суворо і мертво; в їх непорушности і беззвучности вбачувались віки і повна байдужність до чоловіка; мине ще тисяча років, умруть міліярди людий а они все ще будуть стояти, як стояли ні трохи не жалкуючи за вмершими, не цікавлячись живими, і ні одна душа не буде знати на що они стоять і яку степову тайну ховають під собою.

Трачі проснувшись, мовчки і поодиноко, літали над землею. Ні в лінивім летї тих довговічних птиць, ні в ранцї, ні в безконечности степу — ні в чому не видно було льоґіки. Об'їздчик усьміхнув ся і сказав:

— От широкість, Господи, помилуй! Піди-но, найди щасте! Тут, — заговорив він, понизивши голос і зробивши лице поважним — тут напевне закопані два клади. Пани про них не знають, а старим мужикам, особливо салдатам, до точности про них відомо. Тут, десь на сім місци (об'їздчик показав набік нагаєм), колись в давні часи розбійники напали на карабану з золотом; золото се везли з Петербурга цареви Петрови, котрий тоді в Вороніжи кораблї будував. Розбійники побили візників, а золото закопали, та потім і не найшли. Дру-

скоре здійстнене тих надій францускої дипльоматиї і показало ся, що справедливо.

Ще богато уплине часу, заки Франция посяде той лакомий шмат африканьскої землі, лакомий, особливо з уваги на то, що оточений з двох сторін морем, від півночи Середземним, від заходу Атлянтийским океаном і творить північним вистромом зі сусідною Ішпанією Ґібральтарский пролив

Марокко заселене дуже слабо. Живе там всего около 8 міліонів населеня. З того около 4 міліони Берберів, около 3 міліони Арабів, около 150.000 Жидів і ин. Як за часів султаньского протекторату так і тепер за францускеого бунтує ся тамошне населене, особливо против плаченя податків, яке з цілого протекторату найдужше відчувають.

Вісти послідних днів доносять зі столиці Марокка — Фезу, що там французска залога веде з Берберами формальну війну. В ночи з 25-го на 26-го с. м. Бербери ударили приступом на три францускі твердині. Найсильнійший атак припустили на західну твердиню Баб Фетуг. Хотіли зробити вилім в насипі, але залога сильною канонадою і карабіновою пальбою по кількох годинах відперла приступ. На другий день боротьба францускего войска з Берберами почала ся в місті на ново. А мусіла бути остра, коли навіть францускі донесеня подають страти по францускій стороні на 30 вояків і одного офіцира — убитих, а крім того богато ранених. Француский ґенерал Ліотей телеґрафував до Парижа за підмогою. На телеґрафічний приказ францускего міністра війни Мільрана виправив ся командант з міста Уджди (на півночи Марокка) Жірар з залогою в силі 4.500 люда на підмогу залозі в Фезі.

Послідні вісти доносять, що бої в Фезі тревають дальше.

Новинки.

Львів, 1 червня 1912.

— Іменованя. Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала елевів евіденцийних: Юл. Тучапского, Стан. Ґурака, Пет. Пеца, Ґр. Чеховича, Каз. Бітнера, Йос. Біля, Йос. Лося, Йос. Вечержака, Меч Яворского, Ксав. Домбровского, Вол. Савицкого, Мих. Небельчука і А. Рудницкого ґеометрами евіденцийними II кл. в XI кл. ранґи.

— В ц. к. женьскій семинариї учительскій у Львові зачав ся нині письменний іспит зрілосги а устний розпічне ся дня 11 с. м. Вписи на I р. семинариї будуть відбувати ся дня 24 с. м. а встипні іспити в днях від 24—27 червня с. р.

— З дирекциї жіночих шкіл Руского Товариства педаґоґічного у Львові. Приватні і вступні іспити до 4-кл. школи вправ, 5-кл. виділової і вступні іспити на II і III рік учительскої жіночої семинариї відбувати муть перед вакациями дня 17 червня від 8 години рано. Зголошення приймає дирекция устно або письменно кождого дня. Такіж самі іспити по вакациях пічнуть ся 3 вересня о год. 10 рано. Іспитова такса виносить у виділовій школі 10 К, в семинариї 15 К, в школі вправ 5 К. Такси без огляду на вислід іспиту не звертає ся. З засади приймає дирекция до своїх шкіл лише доньки членів Р. Т. П., а хто доси не є членом товариства, може вписати ся перед самим іспитом (Вписове виносить 1 К, річна вкладка 2 К, для міщан і селян 1 К). До іспиту має учениця явити ся зі своїми книжками, чорнилом, олівцем (зглядно кредками або фарбами до рисованя), кандидатки на II і III рік семинариї з власними скрипками, а на папір до писаня і рисованя складають в дирекциї 10 сот. До вступного іспиту на III або IV рік семинариї можуть зголошувати ся також укінчені учениці жіночих ліцеїв, що зложили іспит зрілости і ті мають складати лише іспит доповняючий: на III рік з загальної педаґоґіки і гри на скрипці, на IV рік з загальної педаґоґіки і дидактики. Крім сего мають такі учениці складати іспит з науки співу, руханки і жіночих ручних робіт, наколи сьвідоцтво зрілости ліцеальне не виказує з сих предметів принайменше „вдоволяючої“ (доброї) ноти. Іспитова такса для тих учениць виносить 5 К і 10 с.

Вступні іспити на I рік семінариї будуть відбувати ся 27 червня о 3 год. по полудни і 3 вересня о 10 год. рано. Зголоситись треба устно або письменно перед іспитом. До того іспиту треба предложити доконче метрику уродженя, послідне шкільне сьвідоцтво і сьвідоцтво фізичного уздібненя, виставлене урядовим лікарем (фізиком). О те сьвідоцтво можна постарати ся аж у Львові у доцента ґіґієни і соматольоґії в семінариї Р. Т. П. дра Евгена Озаркевича (Підвале 7). — *Др. О. Макарушка.*

— 69-ті роковини смерти о. Маркіяна Шашкевича. Родимці! Достойно і величаво відсьвяткувала в минувшім році галицка Украина сотні роковини Маркіянових народин. Роковини ті були великим сьвятом наших национальних відродин, які остануть на довго у памяти єго учасників, всього українського народу. Імя Маркіяна, предтечи национального руху-житя зістало спопуляризоване і увіковічнене многими памятками сьвята. Єго заслуги коло народних відродин австрийскої Руси-України нагадали ся нашій суспільности і ми бачили під Єго прапором згуртовані народні маси. Єго память стала величавим сьвятом міліонів, яких не розлучили ні кордони, ні ріки, ні моря. А коли отсе наближаємо ся до дня, який нам нагадує вдякою і честию народу овіяне імя о. Маркіяна, дня 69-тих роковин смерти (7 червня) народного Будителя, мимохіть будить ся у груди нашій помянути Єго в той день, в пору, коли боремо ся о право нашого культурного розвитку, коли саме тепер з нашою парляментарною репрезентациєю на чолі домагаємо ся захисту для нашого рідного слова і нашої культури у храмі науки. Поминки ті пригадають нам знова наш сьвятий обовязок, так як Він непохитно постояти за право рідної мови — они застануть нас під Маркіяновим чистим прапором і поведуть дальше на дорогу праці для добра і чести народу.

І ведені тими гадками звертаємо ся отсим до Тебе, український народе, з зазивом: Не забудь на роковини смерти о. Маркіяна. Нехай не найдеть ся ні одна українська громада, яка би не помянула Єго у день роковий 7 червня с. р. Пригадаймо імя Маркіянове нашій шкільній молодежи, нехай згадає Єго і поклонить ся Єго памяти та вдивлена в Єго житє нехай слідами Єго іде на зустріч красшої долі нашого народу.

З осібна звертаємо ся отсим до наших Отців духовних з горячою просьбою уладити по своїх церквах поминальне богослужене за

гий же клад наші доньскі козаки закопали. В дванайцятім році они в Француза всякого добра, срібла і золота награбили видимо-невидимо. Коли вертались до себе до дому, то прочули дорогою, що власти хотять в них відобрати все золото і срібло. Щоби властям так задармо не віддавати добра, они, молодці, взяли і закопали єго, аби хоч дітям дісталось, а де закопали — невідомо.

— Я чув про ті клади — понуро пробурмотів дід.

— Еге — задумав ся знов Пантелемін. — Так...

Наступила мовчанка. Обїздчик задуманий позирнув в даль, усьміхнув ся і рушив новоди все з тим же виразом, немов забув щось або не доказав. Коняка нерадо пішла поволи. Проїхавши кроків зі сто, Пантелемін рішучо стрепенув головою, прокинув ся від думок і, вдаривши по коняці, поїхав труськом.

Пастухи зістались одні.

— Се Пантелемін з Макаровскої економії — сказав дід. — Півтораста за рік дістає, на хизяйских харчах. Вчений чоловік...

Вівці прокинувшись — їх було коло трех тисяч — нерадо, від нехочу, почали скубати невисоку, на половину втоптану траву. Сонце ще не зійшло, але вже було видно всї могили і далеку, похожу на хмару, Савур-Могилу з острим верхом. Як війти на сю могилу, то з неї видно рівнину, такуж рівну і безконечну, як небо, видно панські оселі, хутори Німців і Молокан, села, а бристроокий побачить навіть місто і зелізничі поїзди. Тільки звідси і видно, що на сім сьвіті, крім мовчавого степу і вікових могил, є друге житє, котрому нема діла до закопаного щастя і овечих думок.

Дід намацав коло себе свою „ґерлиґу“, довгу палицю з крюком на верхнім кінци, і підняв ся. Він мовчав і думав. З лиця молодого ще не зійшов дитячий вираз страху і цікавости. Він був під впливом того, що почув і нетерпляче ждав нових оповідань.

— Діду, — спитав ся він, піднимаючись і беручи свою ґерлиґу: — щож твій брат Ілько з салдатом зробив?

Дід не слухав питаня. Він розсіяно позирнув на молодого і відповів, шевелячи губами:

— А я, Семенку, все думаю, все думаю про той ярлик, що в Іванівці салдатови показали. Я Пантелемінови не сказав, Бог з ним, таже в ярлицї означене таке місце, що навіть баба найде. Знаєш, яке місце? В богатій балочці, в тім, знаєш, місци, де балка, як гусяча лапка, розходить ся на три балочки; так в середній.

— Щож, будеш копати?

— Попробую щастя...

— Діду, а що ти будеш робити з кладом, коли знайдеш єго?

— Я, що? — усьміхнув ся дїд. — Гм!... Тількиб найти, а то... показав би я всім Кузькину матір... Гм!... Знаю, що робити...

І дїд не з'умів відповідати, що він буде робити з кладом, як знайде єго. За все житє се питане представилось єму в сей ранок, певне, вперше, а судячи по виразї лиця, легкодушним і байдужним, не здавалось і єму важним і достойним роздумуваня. В голові Семенка ворушилось ще одна неясність: через що клади шукають тілько діди і на що здалось земне щастє людям, котрі кождого дня можуть вмерти від старости? Але сеї неясности Семенко не міг уложити в питане, та ледви чи й дїд знав би, що відповісти єму.

Окружене легкою мутностию, показалось величезне червоно-горяче сонце. Широкі полоси сьвітла, ще холодні, купаючись в роснетій траві, потягуючись і з веселим видом, немов стараючись показати, що се не надокучило їм, стали лягати по землї. Срібно-листий полин, голубі цьвіти снипячої цибульки, жовта свіріка, васильки — все те радістно зарябіло, приймаючи сьві ло сонця за свою власну усьмішку.

Дід і Семенко розійшлись і станули по краям отари. Обидва стояли, як стовпи, не ворушаючись, дивлячись в землю і думаючи. Першого не покидали думки про щастє, другий же думав про те, що говорилось в ночи; цікавило єго не саме щастє, котре було єму непотрібне і незрозуміле, а казочна фантастичність людского щастя.

Сотня овець здрігнула і в якімсь незрозумілім жаху, як на знак, кинулась на бік від отари. І Семенко, немов думки овець, довгі і тупі на хвилю перейшли і до него, в такім же незрозумілім жаху кинув ся на бік, але зараз же прийшов до памяти і крикнув:

— Тю, скажені! Переказились, нема на вас погибели!

А коли сонце заповідаючи довгу, непобідиму спеку, почало припікати землю, все живе, що в ночи двигалось і давало звуки, потонуло в півсні. Дід і Семенко зі своїми ґерлиґами стояли коло супротилежних країв отари, стояли не ворушачись, як факіри на молитві, і в скупленую думали. Вони вже не замічали один другого і кождий з них жив своїм власним житем. Вівці також думали...

душу о. Маркіяна в день 6. червня, яко навечерє смерти Моркіяна — нехай спільна молитва додасть народови віри у лучшу будучність і сили до праці для своєї лучшої долі. Виділи наших читалень просимо подбати щоби роковини сї не проминули глухо в тих просьвітних осередках наших громад. Імя Маркіянове і Єго ідея нехай стане народною сьвятостию а служити тій ідеї є обовязком кождої нашої сьвідомої одиниці. Панахидою дня 6-го червня о год. 10 перед полуднем помянемо Маркіяна і на Білій Горі біля Єго памятника, сьвідка великих роковин які нарід сьвяткував 29. жовтня м. р. І надіємо ся знайти ся там не у тіснім гуртку — Біла гора, сеж посестра Гори Тарасової! Чей найдуть ся серця, що у той день схотять злучити ся з нашими! Чей найдуть ся гуртки охочі до прогульки на Маркіянову гору! Розклад їзди зелізничих поїздів промовляє за тим. Приїзд до Ожидова о год. 8 рано, відїзд о год. 3 по полудни, зовсім догідний для однодневної прогульки. Тому то і закликаємо Вас Дорогі Родимці звідати ся до Маркіянового памятника, глянути на той дороговказ на шляху нашої праці, на знамя нашого „я“ що гордо і неустрашимо і певне побіди наставляє грудь до борби з вітрами-хуртовиною. В Золочеві, дня 29 мая 1912. — *Виділ Товариства ім. Маркіяна Шашкевича.*

— **Дрібні вісти.** Начальним редактором обох українських орґанів на Буковині, „Нової Буковини“ і тижденника „Народний Голос“ назначено др. Володимира Кушніра. — Деякі польскі ґазети доносять, що референтом в президиї Ради міністрів має стати др. Остап Луцкий з Черновець. — Комисия для рентових осель відбула дня 25 мая засїданє під проводом маршалка краєв. ґр. Стан. Баденія і признала 50 нових позичок на суму 401.500 кор. — Втік з дому родичів 16-літний Йосиф Славіньский, син будника зелізничого із Зимної Води. — Пожежа в Токах знищила 280 загород селяньских а шкоду обчисляють на 1,200.000 кор.

— **Службу сільского листоноса** завела з днем 1. червня дирекция почт і телеґрафів при уряді почтовім в Буську. Служба та для місцевостий Чучмани гумницкі, Гумниска і Вербляни буде відбувати ся шість разів в тиждни.

— **Нещасливі пригоди.** Ярослав Кухар чистив вчера рано набитий револьвер і обходив ся притім так неосторожно, що револьвер вистрілив, а куля поцілила єго пятилітного синка в живіт так, що перейшла на скрізь і дитина, котру відставлено до шпиталика сьв. Софії, ледви чи буде жити.—При будові дому під ч. 47 при ул. Замарстинівскій впала з руштованя першого поверха лавка, котру струтив случайно робітник Франц Брінінґ, та зранила тяжко в голову 10-літну Берту Фрахтівну, котра увійшовши поза огорожу будови, бавила ся під самим руштованєм. Поготівля ратункова подала їй першу поміч і полишила в домашній опіці.—Функціонар маґістрату Іван Смольний, візник від воза до скроплюваня улиць, впав минулої ночи під колеса власного воза і покалічив ся так тяжко, що стация ратункова подавши єму першу поміч, відставила єго до дому.

Телеґрами.

Будапешт 1 червня. Вчера вели ся дальше конференциї угодові опозицийних партий. Як зачувати, прийшло в справі войсковій до повного порозуміня. Опозиция жадає в справі реформи войскової 4—6-літної провізориї, котра однак має задержати всї користи дефінітивної реформи войскової. Тим самим відпадає жадане счеркненя § 43 в справі тактики, якої треба держати ся.

Петербург 1 червня. В донецкім окрузї вибух страйк майже у всіх копальнях і фабриках. Осередком страйку єсть повіт Бахмут.

Софія 1 червня. Король Фердинанд з князями Борисом і Кирилом, президентом міністрів Ґешовом виїхав вчера до Відня. Королева Елеонора прилучить ся в Будапешті.

Атини 1 червня. На раді міністрів, яка відбула ся минулої ночи, предложив міністер справедливости Дімітракопульос, щоби кретийских депутованих приймити на перше засїданє палати а відтак відчитати декрет відрочуючий палату аж до жовтия. Предложенє то відкинено яко суперечне з конституциєю. Презес Веніцельос заявив, що опікунчі держави постановили обсадити Крету на ново а дали ся намовити до залишеня того проєкту лиш обіцянкою, що грецке правительство недопустить критийских депутованих до участи в засїданях палати. Міністер справедливости жертвував відтак свою димисию, котру і принято.

Ціна збіжа у Львові.

дня 31-го мая:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10·50
Жито	9·—	„	9·50
Овес	8·90	„	9·30
Ячмінь пашний	8·50	„	8·70
Ячмінь броварний	9·—	„	9·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	10·—	„	14·—
Вика	10·—	„	10·50
Бобик	8·50	„	9·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	300·—	„	320·—
Конюшина червона	65·—	„	80·—
Конюшина біла	100·—	„	140·—
Конюшина шведска	80·—	„	100·—
Тимотка	45·—	„	65·—

Надіслане.

Франценсбад

Др. Станислав Пржибильский

б. асистент клініки хірурґічної і поліжн. ґінек. Університету Ягайлоньского в Кракові ординує як минувшими літами.
Palace-Hotel, вхід від Kirchenstrasse.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави руской (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат. від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Так чудово ділає

КОЛЯ ДУЛЬЦ

найліпша пожива природи для мозку і нервів.

Przed użyciem.

Po użyciu.

Настрій, гадки, чинність і кожде порушене тіла є узалежнене від мозку.

Змучене, пригноблене, висилене, ослаблене нервів і загальне ослаблене тіла, суть признаками браку животних сил. Хто бажає аби чув ся все веселий, мав отверту голову і трівку память, наколи праця і невигоди мають бути для него приятностями, най пробує „Коля Дульцу“. Є то природна пожива для нервів і мозку, котрий чистить рівночасно кров, відмолоджує, ділає зміцняючо на кождий орґан тіла. „Коля Дульц“

дає охоту до житя і силу до діланя

у молодіжи запевнює щасте і поводжене при запалі до чину. — Прошу „Коля Дульц“ уживати щоденно через якийсь час, зміцнить він нерви, всякі ослабленя щезнуть, під єго впливом будете повні сили. „Коля“ поручають лікарскі поваги цілого сьвіта, уживає ся єго в шпиталях і санаториях для нервових.

Жадайте „Коля Дульцу“ даром.

Тепер трафляє ся Вам нагода, абисьте зміцнили свої нерви. Прошу сейчас вислати до мене карту з точною своєю адресою, а я вишлю Вам сейчас **даром** і оплатно певну скількість „Коля Дульцу“ аби Вам добре зробити і абисьте були в спромозі переконати ся о єго чудовім діланю.

Наколи ся Вам сподобає, можете замовити більше. Прошу сейчас написати бо забудете.

Аптика **„Під Провидінєм“ Budapest VII. Wesseléniy utca 10. Od 519.**

Роман Сїрецкий і Сп.

головні аґенти

компанії Canadian Pacifik Railway та Північно-німецкого Льойда Сіріar

Позір Буковинцї!

Позір Галичане!

Хто хоче їхати до

Канади
Америки,
Арґентини і т. д.

дешево, добре та без пересїданя скорими, почтовими пароходами на Антверпен, Брему, Гамбурґ, Ротердам і т. д.; хто хоче без клопоту заїхати на місце

Америки,
Канади,
Арґентини і т. д.

з Бреми просто без пересїданя, славними цїсарскими кораблями „KAISER-SCHIFFE“ добре, вигідно та дешево

най пише по поясненя до подорожі та най посилає завдатки на шифкарту

до одинокої рускої аґенциї
Бюра подорожи „Сьвіт“ Романа Сїрецкого і Спілки Чернівцї, ул. Кохановского ч. 1.

або

до Ґенеральної Аґенциї
Північно-німецкого Льойда, Львів, ул. Городецка ч. 93.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.